

Beseda o cestování - Austrálie a Nový Zéland

Termín besedy: 19. 3. 2015

Organizace besedy: Ing. Miriam Vandová

Na naši školu zavítali již podruhé cestovatelé Márovi z Přerova. V loňském roce jsme se jejich prostřednictvím blíže seznámili s Afrikou a Japonskem, letos jsme spolu procestovali země jižní polokoule - Austrálii a Nový Zéland.

Podívat se na všechny kontinenty by jistě bylo náročné i pro zdravého člověka, natož pro zdravotně handicapovaného. Mladý muž, který si během svého života plní své sny, je totiž od malička upoután na invalidní vozík. Jeho nemocí je svalová dystrofie, ale protože je velký optimista, od dětství měl rád zeměpis a zajímaly ho cizí země, pomalu a jistě se z něj stal cestovatel. Velkou oporu má ve své rodině. Tatínek jej vlastně k dobrodružství inspiroval, když před více než deseti lety navštívil Nový Zéland. Odjel tam s cílem zemi nejen poznat, ale i se zdokonalit v angličtině. Po návratu domů všem nadšeně o zemi vyprávěl a svými příběhy dokonale inspiroval svého syna. Společně pak celá rodina navštívila pět kontinentů. Jediným, kde nebyli, je Antarktida, ale ta je ani moc neláká. Je tam jen zima, led a sníh. Z ostatních cest si přivezli neskutečné zážitky a zkušenosti. Svým životním příběhem sdělují ostatním lidem – nic není nemožné, pokud člověk opravdu chce, je pracovitý, vytrvalý a plný energie a radosti ze života.

Naši žáci na prvním stupni měli možnost blíže poznat Austrálii, na druhém stupni Nový Zéland. Obě země jsou od České republiky velmi vzdálené, a asi málokomu se v životě podaří je navštívit. Nadšeně jsme sledovali vyprávění o krajích nádherné přírody a lidech, kteří svoji zemi velmi milují a chrání. Mnoho z nás již podobná vyprávění slyšela od známých, kteří byli v různých koutech na dovolené či prázdninách. Zážitky Márových mají v sobě však něco neobvyklého a laskavého. Na svět se dívají trochu jinýma očima. Je v nich cítit velké množství empatie a ohleduplnosti k okolnímu světu. S velkou pokorou berou život jako dar a možnost s ostatními mluvit svým srdcem.

Nový Zéland

Jako první se na Nový Zéland podíval tatínek, který sem jel studovat angličtinu. To bylo již v roce 2004. Před cestou byl velmi nervózní, kdo by nebyl. Zemi si však velmi zamiloval a považuje ji za svůj druhý domov. Podruhé se sem vydal už se synem Jirkou a kamarádem Štefanem Kunou na přelomu roku 2006 a 2007. Procestovali oba ostrovy – severní i jižní. Ještě před tím se na šest dnů zastavili na ostrově Tchajwan, který měli po cestě. Cestovali autem, lodí, vlakem, autobusem, letadlem a pěšky či na vozíku. Celkem urazili tisíce kilometrů. Během šesti týdnů mohli vidět všechny krásy této fascinující země, tolik odlišné od té naší. Endemické rostliny a zvířata, přátelští lidé, kouzelné přímořské pláže, gejzíry, vodopády, nekonečné kopcovité pastviny i zasněžené vrcholky hor. Měli možnost několik chvil strávit přímo v novozélandské rodině a zažít vánoční zvyky. Nahlédli do moderních měst a poznali neposkvrněnou přírodu.

Největším městem Nového Zélandu je Auckland. Je zde mezinárodní letiště a sem směřují asi první kroky všech návštěvníků Nového Zélandu. Město je 60 kilometrů široké a při jednou z pohledů na množství rodinných domů se zahradami nám vůbec nepřipadalo, že se díváme na tak rozlehlé město. Ostrovy jsou sopečného původu a i toto město rozkládá na množství vyhaslých sopek. U břehů kotví také velké množství plachetnic a jachet.

Jedním ze zvláštních živočichů ostrovního státu je pták kiwi. Je nelétavý, samička snáší vůbec největší vejce ze všech ptáků v poměru ke svému tělu na světě a na vajíčkách sedí sameček. Dalším zástupcem ptactva, se kterým jsme se blíže seznámili, byl papoušek Nestor Kea. Přísná ochrana

Nestorů Kea na Novém Zélandu pak z těchto velmi inteligentních ptáků udělala drzé a všežravé vetřelce. Keové s oblibou konzumují nejen odpadky na smetištích, ale i uloupené potraviny z horských chat, aut a zavazadel turistů.

Novému Zélandu však dominuje jiné zvíře a to ovce domácí. Počet ovcí třikrát převyšuje počet obyvatel Nového Zélandu. Je jich tam kolem 10 milionů. Chovají se zde různá plemena a vlna se vyváží se do celého světa. Zajímavé bylo se dozvědět čas, za který je schopný stříhač ovci ostříhat. Rekord je něco přes 20 sekund.

Na Novém Zélandu se natáčela trilogie Pána prstenů a turisté dodnes mohou navštívit místa, kde zůstaly domky hobitů. Hobitín byl postaven celý rok před vlastním začátkem natáčení. To proto, aby veškerá zeleň působila přirozeně a aby vesnice vypadala jako místo, kde se doopravdy žije. Trávu chodily spásat ovce, o zahrádky u domů se starali profesionální zahradníci.

Nový Zéland leží na rozhraní litosférických desek a kromě vyhaslých, činných, bahenních sopek a zemětřesení jsou v zemi také četné gejzíry. Nejzajímavějším je gejzír Lady Knox. Byl náhodně objeven skupinou trestanců, kteří využívali horkou termální vodu k praní oblečení. Jeden z nich náhodou upustil kousek mýdla pukliny v zemi a výsledkem byl gejzír, který tryská až do výše 20 metrů.

Na souostroví je množství dalších zajímavých míst, se kterými jsme se seznámili. Některé z nás vyprávění natolik zaujalo, že už dnes přemýšlí, kdy se na podobnou výpravu také vydají.

Dne 21.3. 2015

Vypracovala Ing. Miriam Vandová

